

▲ Ewakuowani mieszkańcy Filipin schronieni przed tajfunem Haiyan w budynku kościoła, 10.11.2013 r.

na podporządkowaniu się poleceniom władz i służb profesjonalnych: policji, obrony cywilnej, straży miejskiej, straży pożarnej lub wojska w czasie działań zmierzających do opuszczenia zagrożonych rejonów. Najczęściej wyznacza się wówczas termin, godzinę i miejsce zbiórki osób, które mają zostać ewakuowane.

Przebieg **ewakuacji doraźnej**, wymagającej natychmiastowego opuszczenia miejsc (obiektów) dotkniętych nagłym i niespodziewanym zdarzeniem stanowiącym poważne zagrożenie, również bywa nadzorowany i koordynowany przez służby ratunkowe (straż pożarną, policję, ratownictwo medyczne), jednak może się zdarzyć, że ani władze, ani profesjonalne służby nie zdążą uprzedzić i zaalarmować ludności oraz nie przejmą na czas oczekiwanych funkcji.

Często decyzję o ewakuacji trzeba podjąć samodzielnie. Takie działanie nosi nazwę **ewakuacji spontanicznej (samoewakuacji)**. Samemu podejmuje się kolejne

kroki ratunkowe: decyzje, co zabrać, jak się zorganizować i dokąd przemieszczać, i samodzielnie opuszcza się zagrożone obiekty czy tereny. Zawsze ważne jest, aby oprócz ratowania samego siebie mieć na uwadze swoich najbliższych, sąsiadów i wszelkie napotkane osoby, których stan zdrowia, kondycja psychofizyczna czy wiek nie pozwalają na sprawne oddalenie się od źródła zagrożenia.

● Ewakuacja z budynku

Zgodnie z obowiązującymi w Polsce przepisami dla każdego obiektu użyteczności publicznej muszą być opracowane **procedury postępowania na wypadek ewakuacji**. Są one opisane w kilku dokumentach, m.in. instrukcji ochrony przeciwpożarowej czy instrukcji ewakuacji (ogólnej i szczegółowej dla danego obiektu). Obowiązkiem każdego pracownika i użytkownika obiektu jest zapoznanie się z opisanymi w tych dokumentach zagrożeniami i sposobem postępowania